

Истакнути члан Савеза антифашиста Србије Миленко Марковић подухватио се у тексту „Давидовић и Броз могу заједно“ озбиљног задатка да одговори на питање може ли Титово политичко наслеђе бити од користи демократској Србији. Његов одговор је недвосмислено позитиван јер он у свом јединственом антифашистичком, антидогматском и антидесничарском тону тврди да „нова демократска власт у Србији мора да има јасну свест о томе да за собом има осим демократског наслеђа под окриљем Љубе Давидовића и незаобилазно лево наслеђе Јосипа Броза Тита“. Заиста је само чудесна политичка и идеолошка алхемија могла у исто окриље нашег демократског политичког наслеђа да стави демократског вођу Љубу Ненадовића, корифеја либералне и плуралистичке демократије, и Јосипа Броза Тита који се никада није одрекао једнопартијског система ма колико настојао да самоуправљање прикаже као велики отклон од тада доминатне политичке праксе реалног социјализма.

Међутим, у овом тексту Миленко Марковић је у старом и опробаном маниру правоверног припадника идеолошких комисија и партијског јуришника демонстрирао своју идеолошку „аутентичност“ и недогматичност указујући приљежно како и доликује на непоћудну и идеолошки неприхватљиву појаву водећих припадника догматске левице и српске деснице који настоје да детронизирају Тита и титоизам тамо где је Тито имао највише заслуга и највећи углед у свету: Народноослободилачка борба, друга Југославија и самоуправни социјализам, само недостаје и магична формула социјалистичке Југославије - братство и јединство. Али данас смо сведоци да од ових епохалних историјских достигнућа и заслуга Ј. Б. Тита није остало ни трага а његово велико државничко и идеолошко наслеђе је сада део све бизарније фолклористичке југоносталгије.

У овом тексту Миленка Марковића је посебно апострофиран представник српске деснице и српског национализма Душан Батаковић чија је највећа „кривица“ у томе што је тврдио да је Југославија безвредна заједница, српски народ страдалнички а да је титоизам главни кривац за распад Југославије и покретач грађанског рата. Он ипак бенеvolentно признаје да нису ни југословенски комунисти без кривице за распад Југославије, али су ипак највећу улогу у разградњи титоистичког наслеђа имали припадници српске деснице.

Давидовић и Броз не могу заједно

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 21 јун 2012 07:06

